

Sygn. akt II CSK 379/14

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z wniosku M. M., J. M., J. P., O. M. i K. H.
przy uczestnictwie "J." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o wpis w dziale III księgi wieczystej [...],
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 grudnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 13 stycznia 2014 r., sygn. akt III Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie ujawniły się przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności przemawiające za przyjęciem skargi do rozpoznania.

Pełnomocnik wnioskodawców M. M., J. M., J. P., O. M. i K. H. w skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 13 stycznia 2014 r. wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Istotne zagadnienie prawne – w ocenie autorki skargi kasacyjnej - dotyczy dwóch kwestii: Po pierwsze, czy roszczenie o przeniesienie własności nieruchomości przysługujące na podstawie art. 494 k.c. w związku z odstąpieniem przez sprzedającego od umowy sprzedaży nieruchomości można zaliczyć do roszczeń podlegających ujawnieniu w dziale III księgi wieczystej. Po drugie, czy podstawę do ujawnienia w księdze wieczystej praw osobistych (roszczeń) mogą stanowić wyłącznie dokumenty kreujące roszczenia czy także dokumenty stwierdzające istnienie tych roszczeń.

Tak sformułowane zagadnienie prawne abstrahuje od ustalonego w sprawie stanu faktycznego oraz argumentacji powołanej przez oba orzekające Sądy adekwatnej do tego stanu faktycznego, a przede wszystkim nie uwzględnia charakteru wyroku sądowego, który miałby być zdaniem skarżących podstawą wpisu roszczenia osobistego do działu III księgi wieczystej. Skarżący mimo powołania w treści zagadnienia prawnego art. 494 k.c. pominieli znaczenie tego przepisu w kontekście uregulowania przyjętego w art. 1047 § 1 k.p.c., który stanowił

podstawę wyroku dołączonego do wniosku o wpis w księdze wieczystej roszczenia osobistego. Istotna w sprawie jest więc kwestia, czy wnioskodawcy mogli skutecznie żądać wpisu w księdze wieczystej roszczenia osobistego na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 7 marca 2012 r. w sprawie II C [...] zobowiązującego Spółkę „J.” do złożenia oświadczenia woli przenoszącego własność nieruchomości na wnioskodawców we wskazanych udziałach za jednoczesnym zwrotem przez wnioskodawców zapłaconej części ceny?

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia trafnie podniesiono, że roszczenie przysługujące wnioskodawcom na podstawie art. 1047 § 1 k.p.c. powstaje – zgodnie z art. 1047 § 2 k.p.c. („skutek wymieniony w paragrafie poprzedzającym...”) – dopiero z chwilą prawomocnego nadania orzeczeniu klauzuli wykonalności (art. 1047 § 2 *in fine* k.c.). Wnioskodawcy takiego orzeczenia (zaopatrzonego klauzulą wykonalności) nie przedłożyli. Wszelkie zatem dywagacje powołane w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, a które miałyby uzasadniać występowanie w sprawie zagadnienia prawnego – należało ocenić jako bezprzedmiotowe.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).